

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 119.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392034656/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

ved Døren — til Trods for Friskoledrøngene — han måtte være ene.

Nu standsede han og så tilbage — Solen skinnede ned gennem det grønne Løv, fredelig og ensom bugtede Alleen sig langs det blinkende Vand — der var ingen Fare mer —

Han drog Vejret dybt og lukkede Øjnene, han bævede fra Hoved til Fod — det var, som Hinde på Hinde droges af ham, som skælvede han nyfødt i den nye Luft, og det steg i hans Indre, som en Ø stiger af Havet — med Palmesus, Fuglekvidder og Blomsterduft — — —

— det var kommet dér inde i Missionshuset, lige til sidst, da han allerede skuffet havde lukket sig til — da de mange Drengestemmer bruste op under Loftets hvidkalkede Buer, da løsnedes det, sprang det frem, fossede det frem — drønte han, eller var han vågen? havde han set Himlen åbne sig, og de lønlige Helligdomme skinne derinde — — eller så han kun sit eget Indre åbent og sig selv, sit eget Jeg, Øje i Øje efter så længe at have flakket om i Blinde?

O, men nu var det sket — nu var han atter i Solen og Lyset; Fødselsens Veer var ovre, nu var kun den lyse Lykke tilbage — og Lykken strømmede mod hans Mund som et Kildevæld; han måtte udøse sig for nogen, han vilde hjem til Moder og Søster!

Han løb af Sted, som havde han et Evangelium at bringe dem — om ad de ensomste Gyder som i sin Barndom, ikke mere ned ad Hovedgaden, hvor Færdslen gik — over Granitbroen og ind gennem Alleen —

Og dér lå det, hans Hjem, under de skyggende Kastanier med sine vedbendgrønne Mure, sit stejle, rødbrune Tag og sin blanke Ruderække med Urtepotter mellem hvide Gardiner — det var ham, som kom han tilbage til det efter lange Års Rejser i fremmede Lande, og med tåreblændede Øjne stirrede han på alle dets Minder og dets stille Lykke.